5 Σεπτεμβρίου 2026

# Ιερομόναχος Ιωαννίκιος Προδρομίτης (1854- 5 Σεπτεμβρίου 1944)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές



Ρουμάνικη Σκήτη (1)

Image not found or type unknown

Γεννήθηκε στην πόλη Ζαρχέστ της επαρχίας Μπρασόβ της Ρουμανίας. Νέος ήλθε σε γάμου κοινωνία και απόκτησε δύο παιδιά. Μετά καιρό έγιναν όλοι μοναχοί. Για μία περίπου δεκαετία μόνασε στη ρουμανική σκήτη του Τιμίου Προδρόμου στο Άγιον Όρος.

Κατόπιν επέστρεψε στην πατρίδα του και μόνασε στις μονές Νεάμτς και Συχάστρια. Στη δεύτερη διακρίθηκε ως ηγούμενος. Μελετούσε με αγάπη και προσοχή την Αγία Γραφή, ιδιαίτερα το Ψαλτήρι και τους αγίους πατέρες. Δέχθηκε στη ζωή του πολλούς πειρασμούς, στερήσεις, ταλαιπωρίες, από ανθρώπους και δαίμονες, τα υπέμεινε όμως όλα με πίστη και καρτερικότητα και με τη βοήθεια του Κυρίου, της Θεοτόκου και των αγίων.

Συνήθως έτρωγε τα Σαββατοκύριακα, ιδιαίτερα τη Μεγάλη Σαρακοστή. Στις ιερές ακολουθίες είχε δάκρυα. Ήταν ένας πολύ καλός λειτουργός. Επί είκοσι χρόνια λειτουργούσε καθημερινά. Στη συνοδεία του είχε ένα αυστηρό, απαράβατο, κοινοβιακό τυπικό, το οποίο πρώτος τηρούσε απαρασάλευτα. Τα προβλήματα τα έλυνε με προσευχή και νηστεία. Είχε το χάρισμα να εκδιώκει τα πονηρά πνεύματα από τους ανθρώπους. Για τα σφάλματά του τιμωρούσε σκληρά τον εαυτό του. Μία φορά έβαλε όλη την αδελφότητα να τον πατήσει. Με το άγιο Ευχέλαιο θεράπευε ασθενείς.

Ιδιαίτερα αναγνωρίσθηκε ως πνευματικός πατέρας πολλών. Από το πετραχήλι του πέρασαν εκτός των μοναχών του, ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, επισκόπων, ηγουμένων, ασκητών και λαϊκών. Ήταν στορ-γικός, προσεκτικός και μεγαλόκαρδος προς όλους. Τον καθένα παραμυθούσε με τον καλύτερο λόγο. Ο συνηθέστερος κανόνας που έθετε ήταν νηστεία, προσευχή και η ανάγνωση του Ψαλτηρίου. Είχε μεγάλη διάκριση. Έλεγε: «Όταν είσαι συγχυσμένος και με θολωμένο νου, δεν μπορείς να κρίνεις και ν' αποφασίσεις κατά το θέλημα του Θεού». Τις συμβουλές του τις έκλεινε με τις εξής προτροπές: «Να μη λησμονάτε ποτέ τις τρεις αυτές εργασίες: Να έχετε τον φόβο του Θεού, να φυλάτε το νου σας καθαρό και να λέτε συνεχώς το "Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με"».

Πριν τα τέλη του γνώρισε συνεχείς και μεγάλους πειρασμούς. Κάηκε η εκκλησία της μονής του. Ληστές τον καταλήστεψαν, τον κτύπησαν και τον τύφλωσαν. Από αυτούς τους πειρασμούς αρκετοί μοναχοί του έφυγαν για άλλες μονές. Όμως για την υπομονή του είχε και θείες πα-ρηγοριές. Η ίδια η Θεοτόκος ήλθε να τον συνδράμει όταν ήταν μόνος και ασθενής. Οι τελευταίοι του λόγοι ήταν προς τη συνοδεία του, που την αποτελούσαν σαράντα μοναχοί: «Αν δεν φυλάξετε με ευλάβεια τα τυπικά, τη νηστεία και τις μοναχικές σας υποσχέσεις, να γνωρίζετε ότι θα ερημωθεί πάλι αυτός ο τόπος. Γιατί στον Θεό περισσότερο αρέσει ένας έρημος τόπος και καθαρός, παρά ένας τόπος με πολλούς και δι-χασμένους μοναχούς».

Προείδε το τέλος του και ανεπαύθη εν Κυρίω στις 5.9.1944, ο λαμπρός αυτός ηγούμενος του ρουμανικού μοναχισμού, που τις αρχές του είχε στον ιερό Άθωνα. Πληροφορίες του ένθεου βίου του μας δίνει ο συνώνυμός του Ρουμάνος ιερομόναχος Ιωαννίκιος Μπαλάν, ο οποίος γνωρίζει να βιογραφεί περίτεχνα.

**Πηγές- Βιβλιογραφία**

Ιωαννικίου Μπαλάν ιερομ., Ρουμανικό Γεροντικό, Θεσσαλονίκη 1985, σσ. 356-365.

**Πηγή:** Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνος Τόμος Α΄ -, σελ. 387-388, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011